

Αθήνα, 24/2/89

Αγαπητέ Λέκιε,

Στο σημείωμά σου μιλάς για κάποιο μήνυμα, Δεν ξέρω πιο έννοιας, εκτός από τα γράμματα που μου 'στειλες από την Αγγλία. Μου δες ότι πνίχεται στην ηλιθιότητα της δουλειάς. Τουλάχιστον έδω κάτι μεταδίδεις σε άλλους. Εγώ ετοιμάζω για δημοσίευση ένα βιβλίο που δεν μ'εκφράζει πλέον ~~και~~ μου 'ρχεται να το πετάξω.

Οι "Λογοτεχνικοί Τόποι" του Λονδίνου πέρνουν κριτικές και παρουσιάζει ~~επισημάνσεις~~ μόνο βιβλίων που έχουν δημοσιευτεί μετ' όσον περασμένο χρόνο. Αν ποτέ με το κατά ξανά δημοσιευτών "Οι Συμφορτές", δες μου το γράμμα για να 'μαι μέλος στα ηθικά όρια, όπως άμεσως θα γράψω ~~στη~~ ^{μια} κριτική που θα τους 'αλλάξει τα φώτα. Με αξιοθαύτατη μελέτη παρουσιάζεις τα φαινόμενα της Αγγλοσαξωνικής δια μέσον της προσωπικής αφήγησης.

Πως πήγε η έρευνή σου τότε;

Πήρα γράμμα από τον Μιχάλη και του 'γραψα. Τι κάνει το ζευγος; Μια γνώση μου δημοσιογράφος - Αγγλικά - Kevin (όχι Kevin) Hope που δουλεύει για το Associated Press, μεταφέρθηκε τελευταία από την Αθήνα στη Λευκωσία - της έδωσα το τηλέφωνό σου.

Σε χαρτί με 'αγάπη,

Κέρω

Δεν δικαιείται να κατέβω στην Κύπρο κάποια ώρα για να διαβουλευώ μερικούς φίλους μου β'ότου χειρόγραφο. Άλλωστε η Αθήνα κατάντησε άβυσσος. Πρώτο βραχίονο θλιβρότητας ~~έξω~~ ^{έσω} τοπικές ειδήσεις στο ραδιόφωνο.